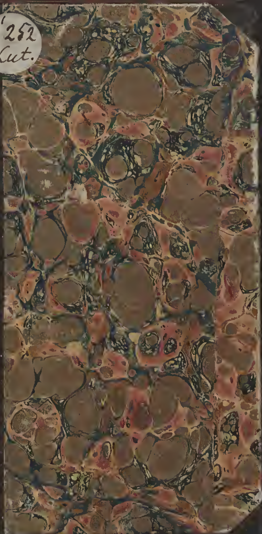

VII.

Idranar psál-
mar Dauids/ Huørium og ein-
um Christnum Manne naudsynle-
ger/ og gagnleger/ Gud þar med
ad akalla og tilbidia.

TIL LESARANS.

J Þeim blinda Pauadome/ hia oss/ voru þesser VII. Psalmar miög tijdkader og lesner/ þo med litlum Skilninge. Þar var nalega eingen/ sa sem kunne ad lesa/ ad hū læse ecke/ eda ætte ecke ad lesa þessa Psalma daglega. Og ecke voru þr halldner vel christner/ sem þa ecke höfdu/ og lasu optar enn sialldnar/ þo ecke skilde þeir eitt Ord j þeim. Mönnum boor þa ecke olijka/ so sem þa blindur Madur þreifar a einum Gimsteine eda Dyrgrip/ enn sier

hañ þo ecke/samt hefur hañ gaman þar
af: Med sama mote voru þsse Ord j Pa
uadomenum/ mörgum goodfwsum Hiör
tum til Vppvakningar/ Og slijkan Kra=
pt höfdu þesse oskilen Ord/ad Meñ klök
nudu þar af/ og vppkueiktust j Hiarta ꝛ
Hugarfare/til Gudrækne og Goodfyse.
Eñ huad skiedur nu/ Huörnen geingur þ
nu til? Munu nu marger finast/sem þssa
Psalma vilia lesa eitt siñ/auk helldur ela
ska og idka þa/ so sem j Pauadomenum
skiede/ þo Menn hafe þa nu j eigenlegu
Modurmæle j Bibliunne vtlagda ? Gud
næde: Þad geingur so til/ so sem ad er
Art og Nattwra þessa Heims/ad þegar
Menn hafa ecke Guds Ord/ þa girnast
marger þad/ eñ þegar Meñ hafa þ/ þa
leidest þeim þad. Samt er eg j goodre
Von/ad finast mune nöckrer/sem ecke eru
med öllu Guds Orde fra horfner/ꝛ fyr=
er þeirra skulld synest mier gagnlegt/ ad
læta þessa Siöpsalma prenta/ þeim til
gagns sem eru Gudhrædder/ Hinum ödrū
(ef verda mætte) til vppvakningar ꝛ vnd
eruñsunar vm sanna Jdran/og riettelegt
Bæna akall til Guds/þeir sem Astundan
vilia hafa/ad huxa vm Gud og
sijna Sæluhialp:

Si

Sa fyrste Jdranar Psalmur / er hinn VI. j Psalma Tølunne.

Suña edur Jñehalld þessa Psalms.

Psalmur þesse er so sem einn klögunar Psalmur / j huöriu̅ David asamt med öllum og sierhuörium af þeim Heilögu hier j Heime / klagar yfer Syndeñe / vegna huörrar hann er so sárlega sekur orden / og verdugur Guds Reide / eilijfs Dauda og oendanlegrar Fyrerdæmingar. Þar jafnframt bidur hñ bæde um fyrergiefning Syndaña / & so linun a stundlegu Refsingar Straffe. Þuiad huörsu þung og hrædeleg Freisting þad er / þeger Gudhrædd hiörtu riettelega finna til Syndareñar / og Lögmálsins Bölvanar og Guds Reide / og eru hrædd og skialfande / og kuijdande fyrer Guds stranga riettlátis Dome / og eilijfre Fyrerdæmingu / þad reyna stundum riettchristen Hiörtu. Þeir Ogudlegu / & Jdranarlausu vita þar ecKert af. Eñ falle so til ad þr nöckurt siñ kome j slijka Freistne / þa falla þr j Aurvilnan / so sem skiede Cain & Judas og adra fleire. Eñ hiner Riettrunder þr

komast þar fra / og þeir hallda sier stödugl. ga vid Guds Náð + hans Fyrerheit j Jesu Christo / Og þo ad þeir optsinnis verde pijnder og þunglega plagader med þessare hæskasamlegre Freistingu / so ad þeir hyxa Gud mune ecke Bænheyra sig / og ecke taka sig til Nádar / þa verdur þo vm síjder þeirra Tru styrk og stadföst / so Þr seigia med Hiartans Fögnude + fullu trunadar Trauste / Þu Díöfull med öllum þijnum Freistingum / Syndeñe / Lögmals Böluan / Guds Reide og Heluijte / og öllu þui huar mz þu plagar mijna Sal og heñe kann Skada ad giöra: Vijk þu j Burt fra mier / Gud heyrer mijna gratande Bæn / og er mier Nádugur fyrer siñ Elskulegan Son Jesum Christum a huörn eg true / vid huörn eg helld mier / hañ er mitt Traust og mijn Glede og mitt Lijf / Hañ vil eg akalla / og seigia:

DROTTEN / straffa mig ecke j þiñe Bræde / Og tyfta mig ecke j þiñe Grimdar Reide.

Myskuna þu mier Drotten / þuiad eg em veykur / Lækna þu mig Dro-

fer.

ken/aþ þui mijn Bein eru skielþd.

Og mijn Sal er z næsta miøg hrelld/ o þu DROTTEN/huørsu leinge?

Snu þu aptur DROtten/og hialpa minne Sælu/ Frelsa þu mig/þyrer þinn ar Myskunar saker.

Þuiad j Daudanum er sa ei neirn ad þijn minnest/Huør er sa j Heluijte ad þi-er seige Þacker?

Eg em mæddur j minne Anduarpan/ Eg væte vm allar Nætur mijna Sæng/ Og j mijnum Tarum/ þa væte eg mitt Legurwm.

Mijn Augsyn er døpr aþ Hrygd/z kek ur ad elldast/Þuiad eg kuelst a alla vegu.

Vijked j burt þra mier aller Illgiørda menn/ Þuiad DROTTen hann heþur heyrt minn Græt.

DROTten hann heyrer mijna Beid ne/ DRotten haſ medtekur mijna Bæn.

Aller mijner Ovtner munu sijn skam-ast/og miøg skielþder verda/ vm Hæl snu ast/z til Skam̃ar verda miøg snarlega.

Añar Idranar Psalmur/ sem er, sa XXXII. j Psalma Toluñe.

Suma z Innehalld hans er þetta.

HAnn er eirn merkelegur Lærdoms Psalmur vm fyrergiefning Syndanna/ og vm þær Synder sem j þſſu Lijfe jafnlega epter eru j hia þeim Heilógu/ og vm saña Jatning Syndaña. Og sañarlega þa er þetta eirn riettur hófud Grunduóllur og Mergur allrar Heilagrar Ritningar/ huór ed kieñer z predikar vm þad saña Riettlæte sem j Euangelio verdur bodad/ og fyrer Gude gilldur/ og vm fyrergiefning Syndaña/ huórs vegna S. Pæll/ Rom. 4. Cap. framsetur þeñan Psalm/ og beuijsar med hónum/ omotmælanlega/ ad Riettlæted og Sæluhialpen sie alleinasta þſſ Mans/ z heyre þeim til huórium Gud tilreiknar Riettlæted/ ań forþienustu Verkaña/. Þad er sa sem David hier seiger/ Huóriúm Yfertrodslurnar þad er/ Allar Synder og Misgiórder eru af Nad og Myskun fyrergiefnar/ z huórium Syndernar eru af þeim rietta Nadarstol huldar/ og huórium Misgiórdernar

nar / edur giöranlegar Synder ecke verda til reiknadar / helldur þorlatnar og þyrergiefnar / Aliỹka sem ein Skulld / þegar Handskriften verdur vtslieet og afmad / so sem S. Pall skrifar / til Colo. 2. Cap. Huiad Syndernar ad þyrergiefa / ꝛ ad giöra Mañen Riettlatan og Saluholpen / þad er alleina Guds Verk / og þad skiedur alleina þyrer Arnan og Forþienan Herrans Christi: Gud giefur þ / Christur þorþienar þad / Heilagr Ande stadfester þad / Truen ödlast þad / Good verken votta þ: Þar þyrer skyllde huör og eirn Madur jata og vidurkieña sijnar Synder / idrast þer ra / og sijdan þordast þær og lata af þim og medtaka af Gude þyrergiefning Syndaña vegna Christi / med Truñe / og hrosa sier alleinasta af Drottne / eins og Dauid talar hier; Fagned j Drottne / og vered glader þier Riettlatu / ꝛ hrosed ydr þar af aller Riettferduger j Hiarta: Og 1: Corinth: 2. Cap. seiger S. Pall eins ꝛ Jeremias Spamadur / Christur er oss giordur og veittur af Gude / til Vijsdoms / og til Riettlætingar / til Helgunar og til Endurlausnar / Vppa þad / ad huör sem sier vill hroosa / sa hroose sier j Drottne / Jeremie 9. Cap.

 Saler

Sæler eru þeir huørium ad Mißgiørd
ernar eru þyrergieþnar/z þeir/huørra Synder ad eru huldar.

Sæll er ſa Madur/huøriunn DROttẽ ken til reiknar ecke Syndena / J huørs Anda eingen Flærd er.

Þuiad þa ad eg villde haþa þagad/ þa vrdu mijn Bein mættlaus/ aþ minne daglegre Anduarpan.

Þuiad þijn Hønd var Nott ſem Dag þung yþer mier/So ad mijn Vøkuan vpþornade/ſo ſiñ aþ Sumar þerrer/Sela.

Þar þyrer medkienne eg mijnar Synder/z dreg ecke Dulur a minn Mißgiørning. Eg ſagda/Jata vil eg DROttne mijnar Yþertrodſlur/ þa þyrergaþſt þu mier þañ Mißgiørning miñar Syndar.

Þar vm munu aller Heilager þig bidia/j hagkuæmelegan Tijma / Þar þyrer nær ed Floded mijkilla Vatna þad kiemur/þa naer þ huørge til þrra hiña ſomu.

Þu ert mitt Athuarþ / vardueit mig þyrer Angiſt/Ad eg ſo þrelſadur/mz øllu gladuær kuñe ad prijſa þig/ Sela.

Eg

Eg vil vnderuijsa þier / og vijsa þier þann Veigen sem þu ætt ad ganga/ Eg vil med mijnum Augum leida þig.

Vered ecke so sem Hestar z Mwlar/ j huørium þad eingen Skilningz er/ Huørium Menn verda Bitel og Beisl j Muñ ad leggia/ nær (d þeir vilia ecke til þijn.

Sa hinn Ogudhrædde hefur margar Plagur/ Eñ huør ed hañ vonar a DROTTEN/ þann sama mun Myskun seme vmkringia.

Gledied ydur j DROTTNE/ og vered glader þier Riettlæter/ Og hrosed þar af aller Riettferduger j Hiarta.

J þessum Psalme er þad sierdeiles einkum merkianda/ad þegar christen Madur akallar og bidur Gud vm fyrergiefning Syndaña/og talar vid Gud/þa.andsuarar Gud hönum aptur/ med þessum Ordum/Jeg vil vnderuijsa þier/og vijsa þier þañ Veigen sem þu ætt ad ganga/ eg vil leida þig med mijnum Augum. Þuiad þegar eirn Riettruadur Madz heyrer þesse Ord/ og finur slijkt Andsuar j sijnu Hiarta/og tekur til sijn slijk Hugg-

A v. unarsam

onarſamleg Ord Guds/ þa ſtyrkeſt Truen
ſo ad hun þorlætur ſig oeþanlega vppa
Gudz Nꝛdar Fyrerheit/ ſem ſtanda 91.
Pſalme/ ⁊ vijdar/ þar Gud ſeiger ſo/ Hn̄
heþr Girnd til mijn/ þui vil eg þrelſa hn̄.
Han̄ þecker mitt Naþn/ þar þyrer vil eg
vernda han̄. Han̄ kallar til mijn/ þui vil
eg Bænheyra hann: Jeg er hia hónum j
Neydeñe/ og eg vil ſuipta hónum þadan
og gióra han̄ Vegſamlegan/ og læta hn̄
ſia mitt Hialpræde. Þeſſum Ordum ſkal
huór chriſten Madur ſtadþaſtlega trua.

Þridie Jdranar Pſalmur/ ſem er ſa XXXVIII. j Pſalma Tøluñe.

JNN riettur Bæna Pſalmur er þtta / j giegn allre Eþaſemd/ ⁊ óllu Miſtrauſte/ j huóriū Dauid þorlætur ſig vppa Guds Fyrerheit/ og hn̄s Hialp og Hiaſtod/ ſo og lijka j giegn óllum rongum Akiærum/ Lygum og þalſklegum Rooge illra Maña: J þyrſtu klagar han̄ ⁊ akiærer ſijnar eigen Synder/ huórſu ad þær gióre ſitt Hiarta og ſijna Samuiſku hrædda og hryggua/ og kome ſier til ad

ottaſt

ottast og hrædast Guds Oblÿdu og grim
dar Reide: Næst þessu klagar hann yfer
þeim sem þui vallda / ad hans Angist ꝛ
Hiartans Pijna ꝛ Rudl ver ꝛ verdur stær
re/sem ad eru hans Oviner og Ofsoknar
menn/þeir sem eru Vollduger og mykler/
og alla Hlute Ord og Verk til hins vesta
færa og vrleggia. Slijkt er vissulega ein
þung Astrÿda / þegar fromer Lærefedur
ꝛ adrer Gudhrædder menn/sia þad / ad þe
sem Vollden hafa/og til Guds Ords fr
amgangs ættu hellst ad styrkia / eru arger
og ogudleger/ skeyta ecke par vm Guds
Ord/ snua þui og beygia þad epter sijn
um Þotta og Vilia / og standa j mote tru
lyndum Lærefedrum/ linga a þa/ꝛ giefa
þeim Skulld j einu eda ödru sem þeir eru
saklauser. Þar af kiemur þad opt sinnis
ad fyrer soddan Lygar og Roog falla
fromer og saklauser Menn j Hrygd ꝛ Hug
arangur: Enn þad er þeirra Huggun sem
hier stendur/ Eg treyste Drottenn vppa þi
þu veist nær þu villt hialpa mier/ Jeg
vel til Frids j mijnum Krosse ꝛ Morga
ge/ þuiad hann er gagnlegur fyrer mijn
syndum spillta Natturu/Lat mig ad ein
verda Saluholpen/ huad um alla aima
lijdur. Þegar eg blijf vid þitt Heilag

Or

Ord / og hefz eina hreina Samuisku / þa ma Andskoten og Heimuren lata sem þr vilia / þar liggur eingen magt a:

DROTTEN / Straffa þu mig ecke j Grimd þiñe / Og tyfta mig ecke j þinne Reide.

Þuiad þijn skeyte þau stinga mig / Og þijn Hønd hun hardþiakar mier.

Eingen Heilbrigde er j mijnu Hollde fyrer þinne Ognan / Og eige neirn Fridur j mijnum Beinum fyrer søkum Synda minna.

Þuiad mijnar Misgiørder eru vpgeingnar yfer mitt Høfud / Lijka sem ønnur stor Byrde eru þær mier mijkels til ofþungar ordnar.

Mijn Sær þau eru fwen ꝛ roten / fyrer Heimsku minnar saker.

Eg em bæde biugur ꝛ bogen / Vm allan Dag þa geing eg hryggur.

Þuiad mijnar Lendar eru vppvisnadar med øllu / Og eingen Heilbrigde er j mijnu Hollde.

Mier er øllum vmskipt / eg em miøg

sundur

ſundur kramen/ Eg æpe vt aþ Anduarp
an mijns Hiarta.

DROTTen / þyrer þier er øll mijn
Aſtundan / Og mijn Anduarpan er þier
ei okunnug.

Mitt Hiarta þad ſkielþur/miñ Krap
tur hann heþur mig yþergieþed/Og Lioſ
ed minna Augna/þad er j burt þra mier.

Mijner Viner og Kunningiar ſtanda
j giegn mier/ og þordaſt mijna Plagu/
Og mijner Naungar þlyia langt j burt
þra mier.

Og þeir ſem leitødu minnar Sælu/
vmſitia mig/Og þr ed mier vilia til von-
da/tala vm þad/ huørnen þeir þae hellſt
Skada giørt / og alltjaþnt ſitia þeir a
Suikrædum.

Enn eg hlyt ad vera ſem Dauþinge/
og heyra ecke/Og ſo ſem Mallaus/ſa ed
ei vpplykur ſijnum Munne.

Og eg hlyt ad vera ſo ſem ſa ed ecke
heyrer/Og ſo ſem ſa ed eckert Forſuar he
þur j ſijnum Munne.

Enn eg treyſte DROTTen a þig/

Þu DROTTen Gud minn munt bæn⸗
heyra mig.

Þuiad eg sagde / ad eige munde þeir
um ad gledia sig yþer mier/Og þa myn⸗
er Fætur skeikødu/ad hælast vm vid mig.

Þuiad þar til em eg giørdur/ad eg
skule Motlæte lyda / Og myn Pyna er
jaþnan fyrer mier.

Þuiad eg giøre kunnan minn Misgi⸗
ørning/Og ber Angur fyrer mynar Sy
nder.

Enn myner Ovíner þeir liþa/ og eru
megtuger/Þeir ed mig hata fyrer eckert/
eru mykels hæffar.

Og þr ed mier giøra Illt fyrer Gott/
setia sig vpp j mote mier / Aþ þui eg fr⸗
æm fylge þui hinu Gooda.

Yþergieþ þu mig ecke DROTTen
Gud minn/ Vert þu ecke fiarlægr mier.

Flyttu þier til ad stāda hia mier/DR
OTTEN mitt Hialpræde.

Fiorde Idranar Psalmur/sem
er hinn LI. j Psalma Tølunne.

Hann er ſo ſem hid agiætaſta Klenodium j bland allra Davids Pſalma / þuiad j þeſſum Pſalme kiener David / huad vier ſkulum giöra til / huört vier ſkulum flyia / huörs vier eigum ad vona og vænta hia Gude / huad vier eigum ad trua / og huar vid vier eigum oſſ ad hugga / þegar vier höfum ſyndgaſt og Synden tekur til ad vakna / og þegar vor eigenleg Samviſka dæmer oſſ / og Dioflullen vill draga oſſ til Aurvilnunar ⁊ Efaſemdar. Item / j þeſſum Pſalme verdur oſſ kient med huörium hætte vier verdum fyrer Gude Syndlauſer Riettlæter ⁊ um ſijder eilijflega Sæluholpner / ſiñ er / Alleina fyrer Herran Jeſum Chriſtum / og ſo ſem ſagde ſa fatæke Tollheimtumadur / Drotten vertu mier aumũ Syndara Nadugur og Myſkunſamur:

Og j þeſſum Pſalme verdur ſo lioſlega talad um Syndena / og heñar Root ⁊ Uppruna / ad þad finſt valla añarſtadar ſo ſkyrlega ſkrifad. Þuiad hier ſeiger David ad hun ſie eirn Arfur. Þar næſt medgeingur hañ / ad af þeſſum uppruna Arfi uppreñe ⁊ ſprette allt Illt / huar af ⁊ huar med hañ ſie falleñ j Guds Reide ⁊ hiñs Riettlætis Dom / og hafe nu önguan Hugg

Hu

an adra en þa/ ad han bidur vm Þuott ⁊ Adreifing mz Iſop/ þad er ad ſkilia/ vm fyrergiefning Syndanna/ ſem vtuegud er fyrer þad Verduga ⁊ Dyrmæta Blod Jeſu Chriſti/ huør ed bæde Dauid ⁊ alla oſſ hreina giører af øllum Syndum. Hñ bidur og eirnen j þeſſum Pſalme vm Heilagan Anda/ Þuiad huar hellſt ſem er Gudz Naad og Riettlæted Chriſti/ fyrer Truna Mañenum veitt og giefed/ þar er eirnen Ande Guds huør ad er Viſſ/ Heilagr ⁊ Hrauſtur. Viſſ ⁊ ofallualltur er hañ fyrer Guds Ord/ Fyrerheited ⁊ Truna. Heilagur er hañ af Auøxtum Truareñar/ ſiñ er ſöñ Guds Kyñing/ og Guds Þionuſtu giørd/ Þolenmæde/. Stødugleike/ Otte ⁊ Elſka Guds/ og af øllum ødrum good Verkum Gude þægelegum/ Hughrauſtur er hañ og lyſtugur j ſijnu Kalle ⁊ Embætte/ og j øllum Hlutum ødrum/ ſem ahræra Guds Dyrd og Herrans Jeſu Chriſti Almætte og Sañleika. Huar hellſt ad nu er fyrergiefning Syndaña fyrer Chriſtum feingen og medteken/ og Gæfur Heilags Anda/ þar fer allt vel fram/ bæde j Lærdomenum Lifnadenum og Framferdenu/ og øllu þui ſem Guds Orde/ og huørs Mans Kalle og Embætte vid vijkur/ þa

er allt j goodan mata pyrer Gude + hĳs Auglite/ þa er og Madur klar og hreiñ aþ allre Blodskulld. Þa skiedur og þ sem Esaias seiger/ 1. Cap. Þo ad ydar Syn der sie blodraudar/ þa skulu þær verda hußtar sem Snior/og þo þær sie raudar sem Roos/ þa skulu þær verda sem huijt Vll.

Nu þo ad Gaþur hins Heilaga Andä sie ecke sierhuórium allar gieþnar/ þa munu þo þær hellstu og sierleguſtu veittar verda/sem er Truen a Christum/ pyrer huória Hiórtun verda viſſ ſo ad þau þeckia Gud riettelega/og haþa þañ rietta + ſaña Lærdom/og lata ei villa ſig nie veþ ia ſier med nóckrũ Nlaña Lærdome. Þau verda og ſo Heilög bæde hid jñra og ytra / veitande Gude þa riettu Þionustu og Hlydne ſem hönum er þægeleg pyrer Christum. Þar mz þa verda vor Hiórtu Hughrauſt / þau porleinger epter Christo/ſkeyta ecke vm þeñan Heim/helldur verda glöd vid þad / þegar þau ſkulu leyſa vpp/ + para burt wr þeſſum Heime til Herrans Christum. Þar munu Meñ verda rietter Principes og Hóþdingiar/og þa hid pyrſta munu þeir þa og ódlaſt eirn Hóþdinglegan Hug og hlydcd Hiarta til Þrra Hr

ra og Kongs/sem er Jesus Christur/
þa munu þeir færa hönum sætleiks Fo-
ner/ og fagna og glediast j hönum a
Eilijfu.

Myskuna þu mier Gud/ epter mikille
Myskunseme þiñe/ Og epter mi-
keleik Myskunsemda þiña/ af-
mæ þu mitt Ranglæte.

Þuo þu mig vel af Illgiørd minne/
Og hreinsa mig af miñe Synd.

Þuiad eg medkieñe mijna Misgiørd/
Og mijn Synd er jafnan fyrer mier.

Þier einum hef eg a mote broted/ og
jlla breytt fyrer þier/ So ad þu Riettfer
dugur siert j þijnum Ordum/ z hreiñ fun-
den verder/ nær ed þu dæmest.

Sia þu/ vt af syndsamlegu Sæde em
eg gietenn/ Og j Synd gat mig mijn
Moder.

Sia/ þu elskar Sannleiken sem hulen
liggur/ Þu lætur mig vita þañ heimug-
lega Vijsdom.

Afleys mig med Ysopo/ so ad eg hre-
insest/ Þuo þu mig so ad eg Sniohuit

kiir verde.

Lꝏt þu mig ꝥa ad heyra Fognud og Glede/ So ad þau Beinen gladuꝏr verde/ sem þu heꝥur so j sundur kramed.

Burt snu þijnu Andlite ꝥra mijnum Syndum/ Og aꝥmꝏ þu allar mijnar Mißgiorder.

Hreint Hiarta skapa þu Gud j mier/ Og gieꝥ mier Hughraustañ Anda.

Kasta mier ecke j burt ꝥra þijnu Auglite/ Og tak ecke þinn Heilagañ Anda j ꝥra mier.

Lꝏt mig ꝥa aptr Huggun þijns Hialprædis / Og þinn ꝏttar Ande styrke mig.

Omilldum vil eg kieña þijna Vegu/ So þad hiner Ranglꝏtu snuest til þijn.

Frelsa mig j ꝥra þeirre Blodskulldu Gud/ þu sem ert minn Gud ꝛ Hialpare/ So ad mijn Tunga loꝥe þitt Riettlꝏte.

DROTTen/ opna þu mijnar Varer/ So ad miñ Muñ ꝛ kuñgiore þitt Loꝥ

Þuiad þu heꝥur ecke neina Villd til Oꝥꝥursins/ Annars ꝥa munde eg gieꝥa

þier

þier þad/ Og Brenneoffred þocknast þier ecke.

Þad Offred sem Gude þocknast er Harmþrungen Ande/ Eitt Harmþrunged og sundurkramed Hiarta þa muntu Gud ecke fyrerlijta.

Giør þu vel vidur Zion epter þinne Goodfyse/ Uppbygg þu Mwrueggena Jerusalem.

Þa mun þier þocknast Offred Riett lætesins/ Breñeoffur ꝛ allar Forner/ Þa munu þr Uxñ offra yfer þijnu Alltare.

Sa fimte Jdranar Psalmur/ sem er j Tølu Psalmaña hiñ CII.

HAnn er Bæn eins Aums og Hrygdarfulls og Sorgbitins Hiarta/ sem er vegna sijns syndsamlegs Framferdis/ og Lögmalsins Hootunar skielfd og hrædt/ og hefur Girnd til Nadar rijkesins Christi/ ꝛ ad fa eilijft Lijf. Mijn Stūd (seiger David) mitt Lijf/ mijn Sæl Dag og Nott/ mitt Erfide/ mijnar Vökur/ miñ Kross ꝛ Motgangur/ mijn Lucka og

og Velƀerd/mlñ Matur og Dryckur/allt
þetta er eckert þegar jeg hura vm mÿnar
Synder/og vm Guds Reide. Eñ eg bid/
Lát þitt Rÿke koma til vor/Drotten hi-
alpa þu oss vier ƀorgöngũ ellegar/ Blÿƀ
þu hia oss/þuiad þar tekur ad kuölld a/
Kom Herra Jesu Christe/Tÿmen er kom-
en/ vier vænum þÿn: Vor Ósk og And-
uarpan er/ ad Herran Jesus vilie hialpa
oss og vera hia oss j Sexƀalldan mæta.
Fyrst/ Ad hñ gieƀe oss sitt Heilaga Ord
hreint og omeingad/ þar med gooda og
ƀroma Læreƀedur og Predikara/ Item/
ƀroma og gudhrædda Yƀerƀodara/ Frid
og Samþycke/og allt annad þad oss er
gagnlegt til þess ad Guds Ord meige hia
oss og vorum Nidium blÿƀa ꝫ varduceitt
verda. Þar næst/ Ad hñ vilie vernda oss
og varduceita/styrkia hugga/ꝫ gieƀa oss
sin Heilaga Anda. Þad þridia/ Ad hañ j
Krossenum og Morgangenum vilie vera
hia oss/ leysa og ƀrelsa oss ƀra oƀrÿkis
Mönum/Vÿkingum og Villumönum/og
öllu Illu: Þad ƀiorda/ Ad hñ villde allt
til Dauda varduceita oss j sanre Guds
Kyñingu/ꝫ riettre Jdran/so ad vær mæt
tum ganga ƀyrer ödrum/mz goodum Ep
terdæmum/Truareñar og allskyns good-

ra Verka/og chriſtelegu Framferde. Pad
bimta/Ad Gud vilie/pa vor Daudaſtūd
kiemur/ſtyrkia oſſ og ſtödugа giöra med
ſijnu Orde og ſijnum Heilaga Anda/ og
taka vorar Sæler j ſijnar Hendur. Pad
ſiötta og ſijdaſta/Ad hañ villde ſnarlega
koma + giöra enda a þeſſare vondre Ver
ölldu/ og læta oſſ hia ſier glediaſt og
fagna ad Eilijfu:

DROTTen/ Heyr þu Bæn mijna/ Og lættu mitt Akall til þijn koma.

Byrg ecke þitt Andlit fyrer mier/ J Motgangs tijmanum þa hneig þu þitt Eyra til mijn/Nær ad eg kalla a þig þa bænheyr þu mig ſnarlega.

Þuiad mijn' Dagar eru j burt lidner ſem Reykur/Og mijn Bein þau eru ſor brend lijka ſem añar Elldebrandur.

Mitt Hiarta er ſleiged/ z vppþornad lijka ſem añad Gras/So þad eg forgley me mijns Brauds ad neyta.

Mijn Bein þau loda vid mitt Holld/ Vt af Græte og Anduarpan.

Eg em orden lijka ſo ſem Reyrſtork

ur a

ur a Eydemørku/eins lyka em eg vorden so sem ønur Nættugla j Eydehwsum.
Eg vake/ Og er so sem einmana Fugl a Nws Þekium vppe.
Daglega nÿda mig mÿner Oviner/ Og þr ed hæda ad mier/ sueria vm mig.
Þuiad Æsku̅na et eg lÿka sem Braud/ Og med Narmenum samblanda eg min̄ Dryck.
Fyrer þin̄e Ognan og heiptar Reide/ Þuiad þu hefur so vpplypt mier og mig j Grunn nidursleiged.
Mÿner Dagar eru j burtu lidner sem Skugge/ Og eg em so sem annad Hey vppþornadur.
En̄ þu DROTTEN blÿfz æfen-lega/Og þÿn Min̄ing vm alldur ꝛ æfe.
Tak þig vpp og vert Myskunsamꝛ yfir Zion/Þuiad Tÿmen er til/ad þu sierd hen̄e lÿknsamur/og sa Tÿme er komen.
Þuiad þÿner Þionustumen̄ villdu geg ner ad hun vppbygdest/ Og sæe giarnan þad hen̄ar Steinar ꝛ Kalk tilbwed yrde.
So þad/DROTTen/hiner Heidnu

ottuduſt þitt Nafn/Og aller Konungar
ner a Iordu þijna Dyrd.
Þuiad DROTTen hn̄ vppbygger
Zion/Og birteſt ſo j ſinne Vegſemd.
Han̄ aliijtur Bæna akall hin̄a Fyrer-
litnu/Og forſmaer ecke þeirra Bæn.
So þad verdur ritad vppa epterkom-
ande Kynkuijſler/Og þad Folk ſm̄ ſkap-
ad ſkal verda/mun Lofa DROTTen.
Þuiad han̄ lijtur vt af ſin̄e Heilagre
Hæd/Og DROTTEN hann ſier af
Himne ofan a Iordena.
So ad hann heyre Anduarpan hins
Hertekna/Og leyſe Sonu Daudans.
Vppa þad þier kunngiore Nafned
DROTTINS til Zion/ Og hans
Lof til Jeruſalem.
Þa ed Folked kiemur til ſamans/Og
Kongarijken/DROTTne ad þiona.
Hn̄ linade a Veigenum min̄ Krapt/
Han̄ ſtytte mijna Daga.
Eg ſeige/Min̄ Gud/Suipt mier ecke
j burt ad halfnudum Dogum mijnum/
Þijn Aar þau vara vm Allidur ꝛ æfe.
Þu

Þu heƒur þegar aƒ Vpphaƒe Jørdena grunduallad/ og Himnarner eru þijn Handa verk.

Þeir ƒorganga/ enn þu blijƒur/ aller munu þr ƒyrnaſt/ſo ſem añad Fat/ Þeir munu ſkiptaſt ſo ſem añad Klæde/ þa ed þu vmſkipter þeim.

Eñ þu blijƒur þañ ſame þu ert/ Og þijn Aar taka enguan Enda.

Syner þinna Þionuſtu Manna munu blijƒa/ Og þeirra Sæde mun tingaſt ƒyrer þier.

Siøtte Jdranar Pſalmur / er i Pſalma Tøluñe CXXX.

OG er eirn aƒ þeim riettu Meiſtara Styckium Dauids / ꝛ er eirn merkelegur Pſalmur / J huórium vier játum og medkieñum vorar Synder / og Miſgiórder / og gieƒum oſſ ſeka og ſynduga ƒyrer Gude/ og bidium vm Nad og Fyrergieƒning / alleina j Naƒne Medalgarans Jeſu Chriſti og hans vegna. Fyrer vtan þeñan Nædarſtolen Jeſum Chriſt

 um e

um er eingen Hugggun/ eckert Lyf/ eckert Riettlæte/ og eingen Sæluhialp. Huør hañ hefur ecke þeñañ Nædarstol/ Aarnad ar mañ/ og Medalgangara/ sa bidur og vonar forgiefins/ ad eilijfu. Enn huør hañ hefur Christum med sañre Tru sier j Hiarta/ sa hinn same/ þo hañ sie socken j þa stærstu Neyd og Angist/ ja j sialft Hel uijte/ þa skal hañ þo verda þadan frelsadur/ og leystur fra Syndeñe/ eilijfum Dauda/ Dióflenum og eilijfre Fyrerdæmningu/ og sa hinn same hañ verdur Erfinge og Barn Guds/ Samarfe og Broder Jesu Christi. O Herra Jesu Christe styrk þu oss ꝛ stóduga giór j þessare TRV ꝛ giór oss reidubuna og vel skickada til ad yfervinna allar Freistingar og elldlegar Pijlur hins vonda Anda/ ꝛ ad vier mættum fyrer þig og j þier verda eilijflega Sæluholpner/ Amen.

Vrt wr Diupenu hropa eg DROTTen til þijn.

Neyr þu Drotten mijna Rødd/ Lattu þitt Eyra hyggia ad Røddu miñar Grætbeidne.

Ef ad þu DROTTEN villt til-

reikna

reikna Syndernar/DROTTEN/hu er ma þad standast?

J hia þier er Fyrergiefningen/ So ad Men ottest þig.

Eg vænte DROTTENS/ mijn Sal hun bijdur hans / Og eg vona vpp á hans Ord.

Mijn Sal hun bijdur DROTT-ENS/ J fra eirne Morgunvyktenni allt til annarrar.

Jsrael vone vppa DROTTEN/ Þuiad hia DROTTNE er Myskunsemi/ og j hia hønum er nogleg Endurlausn.

Og hn mun frelsa Jsrael/ Vt af ollum sijnum Syndum.

Siøunde Jdranar Psalmur/ sem er sa CXXXXIII.

Psalmur þsse er ein aluarleg Bæn vm Fyrergiefning Synd-aña/ad Gud vilie ecke reikna þær vid oss/ Þuiad fyrer Gude er eingen Maña Riettlæt-vr

ar/og pyrer hónum kañ ecke nóckur Naad
ur ad standast/ eþ ad Gud vill lꝏta osſ
standa Reikning. Aller Meñ jaþnuel hei-
lager eru pyrer hónum Syndarar. Guds
Naad og Myskun alleina / pyrer Christum
giórer osſ Riettlꝏta og Saluholpna.
Þar pyrer seiger David so/Hygg ad miñe
Grꝏtbeidne/pyrer saker þijns Sañleiks/
Og bꝏnheyr þu mig þijns Riettlꝏtis veg
na / Þad er sem hann villde so haþa tal-
ad/Mijn eda nóckurs añars Mans Good
verk duga þar ecke til/þitt Riettlꝏte hly-
tur ad giora mig Riettlꝏtan og Salu-
holpen. Enn Guds Riettlꝏte er eckert añ-
ad/enn þad/ Ad Gud pyrergieþur Synd
eruar Christi vegna/og giorer osſ Riettl-
ꝏta aþ Nꝏdenne/ þar med liduga og
lausa pra Syndonum Daudanum og ei
liþre Fyrerdꝏmningu. Þuiad eþ vier gi-
ꝏtum orded Riettlꝏter med vorum Verk-
um / þa heiter þad ecke Riettlꝏte Guds/
helldur vort Riettlꝏte edur Mannlegt
Riettlꝏte.

DROTTEN/ Heyr þu mijna
Bꝏn/ hygg ad minne Grꝏtbeid-
ne/ pyrer þijns Sannleiks saker/
bꝏn-

bænheyr þu mig þijns Riettlætis vegna.
Og gack ecke j Dom vid Þræl þinn/ Þuiad þyrer þier er eingen liþande (Manna) Riettþerdugur.
Þuiad Ovinuren opsæker Sælu mijna/og nidurslær mitt Lijþ til Jardar/ Nū setur mig vt j Myrkred/so sem hina Daudu j Verølldune.
Og minn Ande er angradur j mier/ Mitt Hiarta er sturlad j Mijnu brioste.
Eg minnunst a hina þyrre Dagana/ eg tala vm allar þijnar Dasemder/ Og seige vt aþ Verkum þinā Handa.
Eg vtbreide mijnar Hendur til þijn/ Mijna Sæl þyrster epter þier / So sem øñur þurr Jørd/ Sela.
DROTTEN Bænheyr þu mig brædlegana/ Minn Ande þorgeingur/ve nd ecke þijnu Andlite þra mier/So ad eg verde ecke lijkur þeim sem j Grøþena nid ur stijga.
Lættu mig snemma heyra þijna Nād/ Þuiad eg vona vppa þig/Giør þu mier kunnan þann Veigen huar ad eg skal
vppa

vppa ganga/ Þuiad mig þorleinger ep-ter þier.

Frelsa þu mig minn Gud þra Ovin um mijnum/ Til þijn þly eg.

Kienn þu mier ad giøra epter þijnum vilia/ Þuiad þu ert min̄ Gud/þin̄ goodur Ande han̄ leide mig a riettum Veige.

DROTTEN Endurlijþga þu mig þyrer þijns Naþns saker/ Leid þu Sælu mijna vt af Nørmungenne/þijns Riettlætes vegna.

Og þyrer þar Ovinum mijnum/þinn ar Myskunar vegna/Og glata þeim øll um sem angra mijna Sælu/þuiad eg em þinn Þræll.

Huggunar Greiner/þyrer Sorgþull ar og hrelldar Samuiskur:

Esa. 1. Cap.

Þuoed ydur/ Hreinsed ydur/ Taked j burt þra mijnu Auglite ydart vondslegt At hæþe. Þo ad ydar Synder være raudar sem Blod/ þa skulu þær verda huijtar sem Snior. Og þo þær sie raudar sem Roos/þa skulu þær verda sem Vll.

Ezechielis 33. Cap.

So

So ſañarlega ſem eg life(ſeiger Dr-
otten Gud) þa hef eg öngua þocknan a
Dauda hins Ogudlega/Helldur vil eg ad
hann ſnue ſier fra ſijnu Athæfe/ og life.
Só ſnued ydur nu fra ydar jllre Breytne/
Huar fyrer vilie þier deyia/ þier af Hw-
ſe Jſrael?

1: Johañ. 1. Cap.

Ef ad vier medkieñum vorar Synd-
er/ þa er Gud Trur ꝛ Riettlatur/ſo hañ
fyrergiefur oſſ vorar Synder/ og hreinſ-
ar oſſ af öllu Ranglæte:

Luce 11: Cap.

Jeg ſeige ydur/ So mun Fögnudur
vera a Himnum/ yfer einum Syndugum
ſem Jdran giörer/meir eñ yfer niu og niu
tijger Riettlatum ſem ecke þurfa Yfer bo
tar vid:

Tertullianus.

Þar er Naaden yfergnæfanleg ſiñ ſto
rar Synder eru/ Og med þui mote frañ
kiemur Kraptur Guds ꝛ fullgiöreſt j vor-
um Veykleika/huör ed Saluholped giör-
er þ ſem fortapad var/ꝛ þad lifanda ſiñ
Daudt er/ꝛ græder þ ſem ſært er/ſtyrker
þ ſem veykt er/ꝛ leyſer þ ſem herteked er.

FINIS:

